

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quis sit effectus Sacramenti Ordinis, & quam ab aliis Sacramentis, & inter
se dependentiam habeat. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

symbolum traditum tangat. Quod autem sic instituerit, pertinet ad praxim Ecclesie, & ordinatum, & ordinandum sollicitudo, de predicto contactu præstant. Idque indicant illa verba ab Episcopo prolata: *Accipe potestatem*. traditum symbolo illius: traditio enim symboli indicat symbolum ab ordinando physice accipi debere, sicuti realiter accipitur potestas illo symbolo communicata. Neque obest, quod paruulus non voluntarie accipiat: sufficit, quod acceptioni non repugnet, ad quam materialem acceptionem contractus sufficiens censetur, etsi digitis non stringatur.

PUNCTUM V.

Quis sit effectus Sacramenti Ordinis; & quam ab aliis Sacramentis, & inter se dependentiam habeat.

1. Gratia est effectus huius sacramenti.
2. Præter gratiam imprimi characterem.
3. Negat Vasquez, per ordinationem Episcopi novum characterem imprimi.
4. Verius est oppositum.
5. Necessario Baptismus Ordinem præcedere debet.
6. Requiritur necessitate præcepti ordinandum esse confirmatum, sed an sub gravi culpa? Communiter Doctores negant.
7. Dicitur esse, vel nullam esse culpam, vel debere esse mortalem.
8. Prima tonsura ordinem præcedere debet.
9. Inferiores ordines prius suscipi debent, quam superiores.

Non est dubium effectum Sacramenti Ordinis, sicut & reliquorum sacramentorum, esse gratiam habituram cum ordine ad auxilia necessaria ad ritum, & competenter exercendum cuiuscunque ordinis munus, & officium, uti definitum est à Trident. sess. 23. c. 3. ex illo Pauli: *Noli negligere gratiam, qua tibi data est*, &c. Qui negat minoribus Ordinibus Sacramenti rationem, consequenter negat gratiam ex opere operato per illorum susceptionem communicari. Nos vero, qui communione sententiam sequentes asseruimus, omnes ordines, tam maiores, quam minores Sacramentum esse à Christo institutum, consequenter asserimus, gratiam illis omnibus communicari.

1. Præter supradictum effectum, habet sacramentum ordinis alium proprium, scilicet, characterem, qui est quedam qualitas supernaturalis animæ inherens indelebilis, quæ quasi quoddam signaculo, ordinatus à non ordinatis distinguitur, & ad munia, & officia ordinis suscipi exercenda destinatur. Omnia enim sacramenta, quæ reiterationem excludunt, in illius signum hunc effectum habent, ut latius diximus *tr. de Sacram. in genere, pu. 11.* Cum ergo tam ordines minores, quam maiores reiterationem excludant, & illis ordinati ad munia diversæ destinantur, singulis ordinibus suus characterem imprimitur, uti dixit Val. *disp. 9. q. 2. p. vn.* Coninch. *disp. 20. dub. 8.* Bonac. *disp. 8. q. vn. p. 6. n. 3.*

2. Solutum est dubium, an per consecrationem Episcopi novus characterem imprimatur? Negat Valq. *disp. 239. c. 6. n. 54.* Imò neque præcedentem sacerdotalem characterem physice augeri, sed solum diuinam ordinationem ad novum effectum, & officium destinari. Etenim, cum ordinatio Episcopi non sit absolute distincta à sacerdotali ordine, sed illius tantum perfectio, novum characterem non postulat, sed præcedens sufficit novam denominationem, & relationem accipiens ex destinatione ad novum effectum, sicuti videtur necessario dicendum in ordine sacerdotali, cuius character vnus, & indivisibilis esse videtur, tamen si potestates in eo ordine communicatæ distinctæ sint.

3. Ceterum verius existimo, diversum characterem imprimi in ordinatione Episcopi ab eo, qui impressus fuit in sacerdotali ordine, & diversum characterem imprimi sacerdoti, cum ei potestas absoluendi à peccatis conceditur, ab eo, quem accipere, cum potestas consecrandi Eucharistiam concessa fuit, vel saltem characterem præcedentem nouo reali modo augeri. Sic docet Bellarm. *l. de ordine, c. 5. in fine* Coninch. *disp. 20. dub. 8. n. 74.* Laym. *lib. 5. sum. tract. 9. c. 4. vers. Licet.* Ratio est: quia character, licet non potestates physice effectiva, est tamen signum morale potestatis in ordinatione acceptæ. Ad diversæ potestatis in consecratione Episcopi conceditur ab ea, quæ conceditur simplici sacerdoti. Ergo nouo characterem significari debet. Idemque argumentum fieri potest in sacerdotio: traditur enim diversæ potestatis sacerdoti, cum ei Episcopus manus imponit sub illis verbis: *Accipe Spiritum sanctum. Quorum remissionis peccata, remittitur.* &c. à potestate tradita, cum portecto calice, & patena, dictum fuit: *Accipe potestatem offerendi sacrificiū.* Ergo hæc nova potestas nouo characterem significari debet. Idemque in qualibet ordinatione distinctus character imprimatur: quia per singulas ordinationes diversæ potestates communicantur. Alias, quæ ratione in Episcopo, & sacerdote ad novam potestatem significandam destinari præcedens character dicitur, eadem dici potest in singulis Ordinibus fieri, ac

Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars. I. v.

proinde opus non esset singulis ordinibus suum proprium characterem imprimi. Neque obstat, alios ordines ita inter se distingui, ut vnus alium essentialiter non supponat: contra vero Episcopatus essentialiter sacerdotium supponat, & potestas absoluendi in sacerdote, potestatem supponat consecrandi. Nam esto, id verum sit solum inde probatur, characterem communicandum in Episcopatu, non debere omnino distingui à characterem, qui in sacerdotio communicatus est, sed ex diuina ordinatione illum essentialiter præsupponere, sicuti præsupponitur ordinationi, & potestas. At, sicut ordinatione Episcopatus, & potestas ibidem communicata est partialiter distincta ab ordinatione, & potestate sacerdotis: sic character debet esse.

4. Quoad dependentiam, quam habet ordinatione ab aliis sacramentis, & inter se, dicendum est primò, necessarium esse, ut Baptismus præcedat, aliàs nulla erit ordinatione. Quod adò verum est: ut esto per ignorantiam omisissus Baptismus sit ordinatione effectum habere non possit: quia Baptismus reipsa susceptus est omnium Sacramentorum ianua, & ex diuina institutione dispositio necessaria: colligiturque ex cap. *Si quis Presbyter. cap. Veniens. de Cleric. non baptizat.* & probat Barbosa *al. leg. 2. de potest. Episc. n. 9.*

5. Secundò, requiritur, non necessitate sacramenti, sed præcepti, ordinandum esse confirmatum. Inquit enim Trident. sess. 23. cap. 4. *Prima tonsura non iniungitur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint.* Sed, an hoc præceptum obliget sub culpa graui, non conueniunt Doctores. Negat Sotus in 4. *distinct. 7. art. 6. 8.* & *distinct. 24. qu. 1. art. 4.* Nauarr. *cap. 22. n. 9.* Viuald. in *Candel. de Confirm. n. 41.* Victor. *de Sacram. Ord. n. 232.* Suar. *r. 3. in 3. p. disp. 38. sect. 11.* Coninch. *de Sacram. 1. n. 72.* art. 8. n. 90. & *disp. 20. de Ord. dub. 10. n. 102.* Reginald. in *praxi, lib. 28. n. 24.* Villalob. *tract. 11. de Ordine difficult. 7. n. 2.* Barbosa pluribus relatis *de potest. Episc. alleg. 2. n. 14.* Quia verba Concilij obligationem grauem non indicant, & ex natura rei nulla inter hæc sacramenta est dependentia: asserunt tamen supradicti Doctores, culpam esse venialem.

6. Ceterum, ego crederem, vel nullam esse culpam, vel debere esse mortalem. Si enim verba Concilij præceptiua sunt, ut videtur dicendum, non est dubium, materiam grauem esse, sicuti est, ut Ordines ante primam tonsuram non recipiantur: & ita sentit Bonacina *disputat. 8. de Sacrament. quæst. vnica. part. 5. numer. 9.* Si autem præceptiua non sunt, sed directiua, nullum erit per se peccatum, cum nullam inducant obligationem.

7. Terriò, ad quemlibet Ordinem suscipiendum requiritur, primam tonsuram præcedere, ut docuit Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 2. *ibi: Ut qui iam prima tonsura initiati essent, per minores ad maiores ascenderent.* Nam licet prima tonsura Ordo non sit: est tamen ex Ecclesie præcepto ad omnes Ordines debita dispositio. Vnde, si omnia prima tonsura aliquem Ordinem suscipere tamen valide suscipias, ut est certum, grauius peccas, ut communis Doctorum sententia testatur ob Concilij præceptum, & Ecclesie praxim, Bonacina *disputat. 8. quæst. vnica. p. 5. num. 11.* Villalob. *tractat. 11. diff. 3. num. 7.*

8. Quartò, ordines inter se ita sunt distributi, ut per minores ad maiores fiat ascensus, sicuti dixit Trident. sess. 23. cap. 2. Quare prius debet suscipi inferiores, ut per ipsos quasi gradus ad superiores ordinatus ascendat. Quod si huiusmodi dispositio inueniatur, peccatum graue esse nemini est dubium: ordo tamen susceptus validus persistit, sicuti colligitur ex *oto tit. de Clerico per saltum promot.* Erit autem sic ordinatus suspensus ab exercitio ordinis suscepti, c. *Sicut olim. 46. dist. c. Sollicitudo. de Cleric. per saltum prom.* quousque Episcopus dispenset, ut ordinem prætermisissum suscipiat, tum ut ordinem susceptum exerceat, tum ut ad maiorem ascendat, opus esse videtur, ne in suscepto ordine ex malitia ministraverit: quia eo ipso videtur esse irregularis, & in irregularitate publica Episcopus non dispensat: & colligitur ex Trident. sess. 23. c. 14. de reformat. *Cum promotis* (inquit) *per saltum, si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.* tacite indicans non posse dispensare, si ministraverint, subintelligitur, ex malitia, ut bene aduertit Villalob. *tr. 11. de Ord. diff. 7. in fine.*

PUNCTUM VI.

De subiecto Ordinum, seu de ordinandis.

1. Subiectum Ordinationis est vir, non femina.
2. Mulier incapax est accipiendi primam tonsuram.
3. Hermaphroditus capax est ordinis, si sexus virilis præualeat; sed, si femineus.
4. Quæ obiciant heretici.
5. Facile soluuntur.

Subiectum Ordinationis esse virum, & non feminam tanquam certum, de fide tradit Th. in 4. *dist. 25. q. 2.*

Z. 2. art. 5.